

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 298/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej spoločnosťou F., s. r. o., B., „*jej menom JUDr. B. F., advokát a konateľ*“, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bližšie nekonkretizovaným postupom Okresného súdu Nitra a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 4442/2012 až sp. zn. Rvp 4482/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 4442/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

3. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. mája 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru bližšie nekonkretizovaným postupom Okresného súdu Nitra (u súdneho exekútora boli veci vedené pod sp. zn. EX 2640/2011, EX 7331/2010, EX 14420/2010, EX 7698/2010, EX 13743/2010, EX 8938/2010, EX 13906/2010, EX 15297/2010, EX 14566/2010, EX 16567/2010, EX 15332/2010, EX 5067/2010, EX 15041/2010, EX 117/2007, EX 95/2007, EX 6439/2010, EX 14964/2010, EX 15348/2010, EX 17588/2010, EX 17523/2010, EX 6440/2010, EX 16505/2010, EX 4635/2010, EX 11017/2010, EX 4801/2011, EX 7634/2010, EX 204/2011, EX 17661/2010, EX 2715/2011, EX 6636/2010, EX 655/2011, EX 4349/2011, EX 13543/2010, EX 13551/2010, EX 13425/2010, EX 7220/2010, EX 273/2011, EX 5063/2011, EX 17164/2010, EX 8631/2010 a sp. zn. EX 15634/2010, pozn.).

4. Sťažovateľka v predmetných 41 veciach osobitne podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcie, ktoré súdny exekútor zaevidoval pod sp. zn. EX 2640/2011, EX 7331/2010, EX 14420/2010, EX 7698/2010, EX 13743/2010, EX 8938/2010, EX 13906/2010, EX 15297/2010, EX 14566/2010, EX 16567/2010, EX 15332/2010, EX 5067/2010, EX 15041/2010, EX 117/2007, EX 95/2007, EX 6439/2010, EX 14964/2010, EX 15348/2010, EX 17588/2010, EX 17523/2010, EX 6440/2010, EX 16505/2010, EX 4635/2010, EX 11017/2010, EX 4801/2011, EX 7634/2010, EX 204/2011, EX 17661/2010, EX 2715/2011, EX 6636/2010, EX 655/2011, EX 4349/2011, EX 13543/2010, EX 13551/2010, EX 13425/2010,

EX 7220/2010, EX 273/2011, EX 5063/2011, EX 17164/2010, EX 8631/2010 a sp. zn. EX 15634/2010. Následne požiadal súdny exekútor v uvedených veciach okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd o uvedených návrhoch doteraz nerozhodol, čím porušil sťažovateľkou v bode 3 označené práva.

5. Po podrobnej právnej analýze sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd v súvislosti s (bližšie nekonkretizovaným, pozn.) postupom okresného súdu (i) vyslovil porušenie v bode 3 uvedených práv, (ii) prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, (iii) zakázal mu pokračovať v diskriminácii sťažovateľky a (iv) priznal mu finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.A

K spoločnému prerokovaniu vecí

8. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa už začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

9. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 4442/2012 až sp. zn. Rvp 4482/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.B

K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv (bližšie neoznačeným, pozn.) postupom okresného súdu

10. Podľa § 20 ods. 1, 2 a 3 zákona o ústavnom súde návrh... musí obsahovať, akej veci sa týka,... proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy (odsek 1). K návrhu... sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom... (odsek 2). Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania... (odsek 3), čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

11. Citované ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

12. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

13. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu (ktorý koncipoval samotný návrh, pozn.) v texte sťažnosti ani v jej petite neuviedla spisovú značku, pod ktorou je ňou namietané konanie pred okresným súdom vedené, a ani ústavnému súdu s návrhom nedoručila relevantné (k návrhu sa vzťahujúce) písomné podklady, hoci v návrhu uvádza, že tvoria jeho prílohu (s označením „*listiny podľa textu*“, pozn.).

14. V súvislosti s v bode 13 uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že daný rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). V tejto súvislosti ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom“. Aj

v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelým patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta). Ústavný súd preto nemohol akceptovať ani tvrdenie právneho zástupcu sťažovateľky, že sa písomne obrátili na okresný súd, ktorý im údaj o spisovej značke súdneho konania neoznámil. Sťažovateľka jednak nedoložila ústavnému súdu uvedenú žiadosť adresovanú okresnému súdu a jednak kvalifikovaný právny zástupca nepochybne disponuje/mal by disponovať účinnejším prostriedkom, na základe ktorého je možné zistiť na okresnom súde požadované skutočnosti, ako len prípadne formálne zaslanie písomnej žiadosti, aj to v krátkom čase pred podaním ústavnej sťažnosti (sťažovateľka výslovne hovorí iba o žiadosti z 11. apríla 2012, iné žiadosti bližšie neuvádza ani ich nedoložila).

15. V neposlednom rade ústavný súd dodáva, že k sťažnostiam priložené splnomocnenia sú udelené obchodnej spoločnosti F. P., s. r. o., B., a teda nezodpovedajú dikcii už citovanému ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde (pozri bod 10). Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na ustanovenie § 12 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“), v zmysle ktorého advokát môže vykonávať advokáciu a) samostatne, b) v združení spolu s inými advokátmi, c) ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti, d) ako komplementár komanditnej spoločnosti alebo e) ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným. Podľa § 12 ods. 4 zákona o advokácii pri poskytovaní právnych služieb je advokát povinný používať profesijné označenie advokát alebo advokátka. Ak poskytuje právne služby prostredníctvom združenia, verejnej obchodnej spoločnosti, komanditnej spoločnosti alebo spoločnosti s ručením obmedzeným, k profesijnému označeniu pripája aj meno združenia alebo obchodné meno spoločnosti.

16. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky (napriek tomu, že aj samotné splnomocnenia nie sú právne perfektné, pozn.) konštatuje, že sťažnosti vykazujú také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom (pozri bod 10 a nasl.), že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok

konania pred ústavným súdom, a preto ich z uvedeného dôvodu odmietol už pri ich predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2012